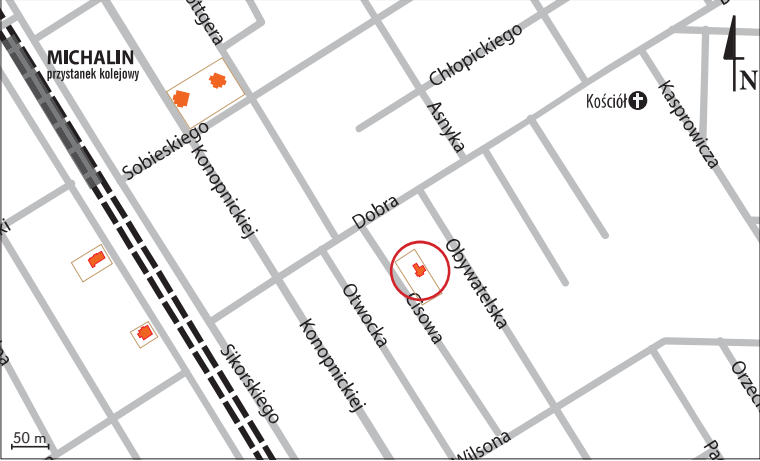

Lp. 10/a		
WEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU	3. Miejscowość
1. Nazwa	2. Czas powstania	Józefów
Dom mieszkalny	przed 1934	
7. Fotografia z opisem wskazującym na orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym		4. Adres
 		Cisowa 3/5 05-420 Józefów obr. 30 działka 36/2
		5. Przynależność administracyjna
		województwo mazowieckie powiat otwocki gmina Józefów
		6. Formy ochrony
 		
Widok od strony południowo-zachodniej z ulicy Cisowej. Fot. 2015 Widok od strony południowo-wschodniej z ogrodu. Fot. 2025 Widok od strony północno-wschodniej z granicy z sąsiadem. Fot. 2025		

8. Historia, opis i wartości

Dom letniskowy został wybudowany przed 1934 rokiem przez Wojciecha Kołodzieja, należącego do rodziny przybyłej na te tereny w połowie XIX wieku ze Śląska, posiadającej w Jarosławiu Północnym (tak wówczas nazywała się niewielka wieś pomiędzy ulicami Wilsona i Matejki) i w innych rejonach dzisiejszego Józefowa rolnicze i leśne grunty. Jesienią 1939 roku dom ze stróżówką kupili Krystyna i Stanisław Łukasikowie z Warszawy. Po wojnie właściciel, etapami przystosował dom do funkcji całorocznego mieszkania dla jednej rodziny. Połączył dwa mieszkania czteroskrzydłowymi drzwiami w miejscu ścian działowej, ocieplił budynek od wewnątrz, doprowadził prąd, piece żeliwne koksowe później zamienił na akumulacyjne. Jedna kuchnia została zamieniona na łazienkę, jedna weranda zabudowana. Na dachu zniszczony gont zamieniono na papę, później na blachodachówkę. Podczas działań remontowych, we wnętrzu pod podłogą w kącie pokoju, właściciel znalazł monetę dwudziestofenigową z 1916 r. prawdopodobnie włożoną przez budowniczych „na szczęście”.

Dom drewniany parterowy z nieużytkowym poddaszem, na niskiej podmurówce i podwalinie, zestawiony z dwóch brył - do głównej na planie prostokąta poprzecznie ustawiona podobna, mniejsza bryła z wejściem kuchennym. Całość przykryta dachami dwuspadowymi. Od frontu głównej bryły znajduje się oszklona weranda, z lewej zabudowana i przekształcona wtórnie na pokój. Elewacja szczytowa południowo-wschodnia 2-osiowa, frontowa korpusu budynku 3-osiowa poprzedzona oszkloną werandą, tylna 2-osiowa. Elewacja północno-zachodnia z oknem wyłącznie w werandzie. Ściany oszalowane profilowanymi deskami naprzemiennie ułożonymi pionowo i poziomo z zachowanymi skromnymi dekoracjami: ozdobnie wycięte zakończenia desek, obramowanie okien, okiennice, ciesielskie wykończenie szczytów. Otwory okienne wtórne z zachowaniem oryginalnych podziałów. Obecnie elewacja pomalowana na ciemny brąz, dekoracje podkreślone zimną zielenią.

Dom jest przykładem inicjatywy inwestycyjnej w letnisko mieszkańców-rolników i rzemieślników. Wartość historyczna wiąże się z osobą właściciela, który po wojennej stracie warszawskiego mieszkania, wygnaniu na Ziemię Odzyskane, z determinacją dążył do powrotu rodziny do domu na „linii”, w który zainwestował w 1939 r. Mimo zabudowy werand, dom zachował swoją bryłę, konstrukcję, technologię wykonania i wyraz artystyczny. Według właściciela „konstrukcja i wszystkie drewniane elementy budynku okazały się być zrobione z niezwykle twardego, żywicznego, zdrowego do dzisiaj drewna. Dębowa podwalina ścian jest w świetnej formie.”

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Dom konserwowany od lat na bieżąco, w dobrym stanie i pod opieką kolejnego pokolenia tej samej rodziny.

Źródła: Plany Bema, Wyd. Geodezji i Kartografii Starostwa Powiatowego w Otwocku; wywiady z obecnym właścicielem; „Józefów nad Świdrem”, nr 10, 2015, Lidia Dańko *Konfitury i Świdermajer*.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Lidia Głazewska-Dańko

4 czerwca 2025

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków